

gang om året. Derved er det svært at opretholde tilstrækkelig kontinuitet i arbejdet, men det kommer forhåbentlig i de kommende år.

Alt i alt er vi tilfredse med og glade for ministerens redegørelse, og vi kan fuldt ud støtte det forslag til vedtagelse, som er fremsat.

Holger K. Nielsen (SF):

OSCE er den eneste virkelige aleuropæiske organisation, vi arbejder i, som fungerer i Europa, og alene af den grund er det afgørende vigtigt, at vi holder fast i OSCE som en central aktør i det europæiske billede.

Jeg synes, der er mange udmærkede betragtninger i regeringens redegørelse, ikke mindst den konstatering, at OSCE på mange måder er bedre end sit rygte. Der er ofte en tendens til, at man nedvurderer det arbejde, som foregår i OSCE, men i det stille gør man faktisk fra OSCE's side en fantastisk indsats mange forskellige steder. Det er ikke altid en indsats, der kommer på forsiden af aviserne eller kommer i CNN's nyhedsudsendelser, men det er alligevel en væsentlig forudsætning for, at der kan opbygges civile samfund i konfliktområder og ustabile områder i Europa, og at der trods alt kommer en vis civilisation mennesker imellem. I den sammenhæng udgør det stille arbejde i OSCE en vigtig forudsætning for, at tingene kan komme til at fungere. OSCE er klart bedre end sit rygte, men der skal selvfølgelig stadig meget til, før det kan blive helt tilfredsstillende.

I redegørelsen fra regeringen er der nogle betragtninger om Kosovokonflikten, hvor man meget rigtigt skriver, at det ikke er helt berettiget at se krigen som et nederlag for OSCE, fordi, som der står: »Forventningerne til OSCE bør sættes i forhold til organisationens forudsætninger.« Javel, men så er det måske i den sammenhæng værd at diskutere, om forudsætningerne er tilstrækkelig optimale. Med andre ord: Det er vel værd at diskutere, om de verificers, der blev sat ind efter Holbrooke-Milosevic aftalen i oktober 1998, havde den tilstrækkelige kapacitet, de tilstrækkelige midler til at kunne varetage de opgaver, som de skulle varetage.

I hvert fald er det en forkert slutning at drage, at OSCE var en fiasko, og at NATO-krigen var en succes i den sammenhæng. OSCE-folkene gjorde rent faktisk et godt stykke arbejde frem til krigen startede, og jeg er ikke et sekund i tvivl om, at vi er nødt til at diskutere, om det måske kunne være en idé at få lidt større stabilitet, lidt mere struktur, lidt mere sammenhæng

og lidt mere kontinuitet i den måde, OSCE kan arbejde på i denne sammenhæng. O.k., det arbejde er i gang, og det fik vi også en udmærket redegørelse for, men det er fantastisk vigtigt, at det fortsættes meget bevidst, og at den danske regering går i spidsen for det. Det fornemmer jeg også en vilje til fra ministerens side, og det synes jeg er helt fint.

Det er indlysende nok, at Ruslands krig i Tjetjenien udgør et tilbageslag for hele OSCE. Ikke mindst Rusland har været engageret i OSCE-arbejdet, og ikke mindst det aleuropæiske samarbejde er en vigtig forudsætning for at få Rusland med i et europæisk samarbejde. Det var skuffende, at det ikke lykkedes at få en mere markant udtalelse fra Istanbultopmødet om Tjetjenien, og derfor må vi ligesom lægge et yderligere pres på Rusland, også for at få OSCE til at fungere på en ordentlig måde. Men igen er det forkert at se det som en fiasko for OSCE, for det er nemlig en fiasko for Vestens håndtering af tingene.

Hvad mener jeg nu med det? Jo, man ser en Vladimir Putin, som helt kynisk har brugt Tjetjenienkrigen i valgkampen, blive valgt til præsident for Rusland, og hvad gør man over for ham? Tony Blair modtager ham næsten som en bonkammerat, der bliver sendt masser af lykønskningstelegrammer til ham, man byder ham velkommen, og man har store forventninger til ham – på trods af at manden kynisk har ofret tusindvis af civile i Tjetjenien med det ene formål at blive en populær mand i Rusland og blive valgt til russisk præsident. Der er meget at gøre her, og derfor må der lægges et yderligere pres på Rusland, også for at få OSCE på fode igen.

OSCE er, som jeg har sagt nogle gange, den virkelig vigtige, aleuropæiske organisation. Europa skal heles, ikke deles. I den sammenhæng udgør OSCE et uvurderligt værktøj, og jeg ser frem til, at regeringen yderligere vil styrke arbejdet inden for rammerne af OSCE.

Klaus Kjær (DF):

Jeg takker udenrigsministeren for redegørelsen til Folketinget for styrkelse af OSCE og Den Parlamentariske Forsamlings rolle. Redegørelsen har dannet grundlag for den rejste forespørgselsdebat vedrørende regeringens planer for en styrkelse af OSCE og dens aktiviteter, og hvad regeringen agter at gøre for at styrke samarbejdet mellem Den Parlamentariske Forsamling og ministerdelen.